

LAWO
CLASSICS

POSTURES

NORWEGIAN HARP MUSIC

SUNNIVA RØDLAND

POSTURES

NORSK HARPEMUSIKK

Posture =

1. the position in which someone holds their body when standing or sitting.
2. a particular approach or attitude.

Oxford Dictionary

Fem ulike verk av fem ulike komponister, der hvert stykke har sin egen tilnærming til form, stil og instrument. Klan- gen fra harpen brukes på ulike måter for å bygge stykkenes univers. Til sammen utgjør de en variasjon av positturer. Ulike innfallsvinkler til begreper som tid, (livs)energi, ut- vikling, stillstand, lengsel, opp-brudd. Noen av stykkene har stor og utagerende energi, noen skuer innover og er i stillstand; andre flyter av gårde i en slags lykkelig lyrisk atmosfære – ubekymret og harmonisk.

Da jeg var yngre, var det ikke så lett å få tak i innspillinger av harpemusikk. Jeg var veldig opptatt av å finne styk- ker som jeg hadde lyst til å spille, men det fantes ikke noe internett der jeg kunne lete meg frem til de siste innspill- ingene. Jeg måtte derfor lete etter fysiske CD-er. Det var få butikker som solgte innspillinger av klassisk musikk og enda færre som førte klassisk harpemusikk. Jeg måtte der- for handle i andre land jeg reiste til. I London gikk jeg til de største butikkene, med de største avdelingene for klassisk musikk, og trålet radene med harpemusikk. Når jeg deltok på Verdens harpekongress, som ble arrangert hvert tredje år på ulike steder i verden, kunne jeg stå i timevis og lete etter innspillinger med musikkverk jeg ikke hadde hørt før. Jeg var veldig fornøyd da jeg fant musikk av komponister jeg aldri hadde hørt om, og jeg gledet meg til å lytte til dem for første gang. Etter hvert bygget jeg opp et ganske bety-

delig arkiv av innspillinger, noter og kunnskap om de mer ukjente verkene som var komponert for harpe. Dette arkivet la grunnlaget for mine fremtidige kunstneriske prosjekter.

Det er fortsatt viktig for meg å søke etter repertoar, og det er i det arbeidet jeg finner inspirasjon. Jeg søker både i notemateriell og i innspillinger. Nysgjerrigheten på hva som finnes der ute fører meg videre. Innspillingerne jeg hører former mine valg som kunstner og musiker. Når jeg finner stykker som jeg har veldig lyst til å presentere for et pub- likum, kan jeg øve i timevis, dagevis, månedsvis, og i noen tilfeller i flere år for å få det til.

Det er et privilegium å presentere stykker som ikke så mange kjenner til. For meg er det en spennende utfordring å forme noter til levende musikk for aller første gang; å sørge for at komponisters ideer blir levedyktige. Da må jeg finne nye løsninger og være kreativ for å få musikken til å fungere optimalt. I tillegg får jeg formidle den mer ukjente musikken, ofte med et bredere uttrykk enn mange forventer av musikk spilt på harpe.

Som musiker befinner jeg meg et sted mellom det å ta vare på og det å skape nytt. I dag kan jeg løfte frem akkurat disse fem musikkstykkene slik at andre også kan få glede av dem i fremtiden, og jeg føler meg privilegert som kan gjøre det. Det er en stor glede at denne innspillingen er akkurat det jeg så etter som ung musiker – fylt av stykker som kan gi nye opplevelser og inspirasjon.

«Postures» er dedisert til mine barn – Sara Helene og Jonathan.

– Sunniva Rødland

POSTURES

NORWEGIAN HARP MUSIC

Posture =

1. the position in which someone holds their body when standing or sitting.
2. a particular approach or attitude.

Oxford Dictionary

Five different works of five different composers, each piece with its own approach to form. The sound of the harp is used in different ways to construct the universe of these pieces. Together they make up a variation of postures. Different angles of vision on concepts of time, (life) energy, development, standstill, longing, departure. Some of the pieces have intense, uninhibited energy, some look inward and are standing still, while others flow off in a kind of blissful, lyrical mood — carefree and harmonious.

When I was younger it was not so easy to get hold of recordings of harp music. I spent a lot of time looking for pieces that I was interested in playing. I could not use the internet for finding the latest recordings. It didn't exist. I had to search for the actual CDs. But there were few stores that sold recordings of classical music, and fewer still with recordings of classical harp music in stock. So I had to buy them when I travelled to other countries. In London I went to the largest stores with the largest inventories of classical music and trawled the aisles with harp music. When I participated in the World Harp Congress, which was held every third year in different places around the world, I would stand for hours searching for recordings of musical works I had not yet heard. I was overjoyed when I found music of composers unknown to me, and I was always excited to hear them for the first time. Gradually, I built up a considerable archive of recordings, scores and information about the lesser known works composed for harp. This archive is the basis of my future artistic projects.

The search for new repertoire remains important for me, and it is in this work that I find inspiration. I search both scores and recordings. My curiosity about what is out there carries me forward, and the recordings I hear shape my choices as an artist and musician. When I find pieces I really wish to perform for an audience, I can practice for hours, days, or months to achieve my goal, even years, in some cases.

It is a privilege to present pieces unfamiliar to most listeners. For me it is an exciting challenge to form notes into

living music for the very first time and show that the composer's ideas are viable. I have to find new solutions and be creative in order for the music to function optimally. Moreover, I am often able to communicate less familiar music with a wider range of expression than is expected of music played on the harp.

As a musician I find myself in a place between nurturing what is and creating something new. Today I can present these five pieces of music for others to enjoy in the future,

and I feel privileged to be able to do this. I am delighted that this recording is indeed the very one I was looking for as a young musician — filled with pieces that can provide new experiences and inspiration.

"Postures" is dedicated to my children — Sara Helene and Jonathan.

– **Sunniva Rødland**

OM KOMPONISTENE OG VERKENE

CREDO RELOADING

David Bratlie (f. 1972) har diplomutdannelse fra Norges musikkhøgskole. Han har senere undervist i komposisjon og satslære både der og ved Universitetet i Oslo. Han har skrevet musikk for kammerensembler, solister og orkester, så vel som elektroakustisk musikk. Bratlie har samarbeidet med mange av de ledende samtidsmusikkutøverne i Norge; som blant andre Nordic Voices, Ensemble Ernst, Cikada, Oslo Sinfonietta, Poing, Kjell Tore Innervik, Einar Henning Smebye, Rolf Erik Nystrøm, Thomas Kjekstad og Sunniva Rødland, med fremførelser på konserter og festivaler i inn- og utland. Bratlies komposisjoner, både i instrumental- og vokalmusikken, har ofte en innfallsvinkel til det religiøse. En gjennomgående motivasjon er å belyse og reflektere over viktige områder i de bibelske skrifter – som åpenbaringsens natur og skriftenes iboende uttrykkspotensiale.

David Bratlie komponerte «Credo Reloading» i 2007, på bestilling fra Sunniva Rødland, med støtte fra Komponistenes vederlagsfond. Stykket ble urfremført av Sunniva Rødland på Ultimafestivalen samme år. Credo: ens tro eller livsmotto – Reloading: å fylle informasjonen inn på nytt, å gjeninstallere. I «Credo Reloading» har Bratlie skapt et virtuost verk for harpe, med mange ulike lag som utvikler seg parallelt. Detaljene er under stadig utvikling. Man kan ane at det skjuler seg noe i disse lagene – at det finnes et grunnmotiv som etter stadige forsøk på å samle materien, glimtvis kommer til overflaten.

POSTURES

Mark Adderley (f. 1960) er en norsk-engelsk komponist. Han studerte fagott ved Guildhall School of Music i London (1978–1981), før han flyttet til Oslo, der han har blitt boende siden. Adderley studerte komposisjon på Norges musikkhøgskole (1985–1992). Adderley har samarbeidet med mange kjente norske ensembler og artister som Ensemble Ernst, Stavanger Symfoniorkester, Affinis Ensemble, Eirik Raude og Marius Hesby. Adderley mottok Norsk Komponistforenings pris – Årets Verk 1994 – for ensembleverket

«Reverberations», og har vært nominert til Edvardprisen tre ganger: «Homage to C.P.E. Bach» i 1993, «The Cloud of Unknowing» i 1998 og «Bad Language» i 2003. Av hans mange komposisjoner kan nevnes obokonserten, «Still Talking to Myself», som ble bestilt av Stavanger Symfoniorkester, og harpekonserten «All Plans Last Only Until the First Shot», som ble urfremført av Sunniva Rødland og Ensemble Ernst under Ultima 2010. Siden 2013 har Mark Adderley mottatt statens garantiinntekt.

«Postures» ble komponert i 2000, og stykket ble urfremført av Sunniva Rødland på Ultimafestivalen i 2007. Dette skulle bli starten på et langvarig samarbeid mellom Rødland og Adderley. I «Postures» kommer tonene sammen i en energisk eksplosjon. Stemningene skifter raskt, og Adderley trekker tonene like fort tilbake som de dukker opp.

NOCTURNE SONATA, OP. 79

Wolfgang Plagge (f. 1960) var en ivrig pianist som barn. Da han var 10 år, vant han en internasjonal talentkonkurranse i engelsk fjernsyn, og året etter vant han Ungdommens pianomesterskap i Oslo. Han hadde sin debutkonsert som 12-åring, med kong Olav tilstede i salen, og har siden vunnet mange priser og stipendier, både nasjonale og internasjonale. Plagge begynte tidlig å komponere. Han har en omfattende produksjon med stor variasjon i uttrykk og form. Flere av hans verker har allerede begynt å få status som standardverker, blant annet hans 1. hornsonate som har blitt brukt som obligatorisk verk i internasjonale konkurranser. I 1996 var Wolfgang Plagge "Årets komponist" i Trondheim Symfoniorkester. Han mottok den amerikanske ASCAP Award i 2001 og vant Vokal Nords komponistkonkurranse i 2003. Plagge er i dag professor ved Norges musikkhøgskole, samtidig som han opptrer som pianist og ofte er å se i norsk fjernsyn.

Wolfgang Plagges «Nocturne Sonata», op. 79, ble komponert til Sidsel Walstad i 1994/95. Betegnelsen «Nocturne» henspiller på et ensatsig musikkstykke av romantisk eller drømmende karakter. I «Nocturne Sonata» bolttrer Plagge seg i harpens muligheter med akkorder som strekker seg over hele harpen. Slik skaper han langvarige klangflater som får lov til å etablere seg og utvikle seg over tid.

KONSERT FOR HARPE OG

LYDBÅND, OP. 131

Bjørn Halsten Fongaard (1919–80) var en norsk komponist og gitarist. Han var utdannet ved Musikkonservatoriet i Oslo, med eksamen i klaver og gitar i 1945, samt direksjon i 1947. Senere studerte han komposisjon privat. For å bedre forstå de teoretiske lovene som musikken bygger på, studerte han også en rekke vitenskapelige fag som astrofysikk, anatomi, kjemi og religion. Bjørn Fongaard var en gitarvirtuos og tjente til livets opphold ved å opptre i studio med blant andre Alf Prøysen og Kåre Siem. Han var fast musiker i «Barnetimen for de minste» og «I kosekroken» på NRK. Videre spilte han under NRK-sendinger med teaterstykker av Ingmar Bergman og Anton Tsjekhov og opptrådte som konsertgitarist med Kringkastingsorkestret. Fongaard utga flere lærebøker i gitar og underviste i flere fag ved Musikkonservatoriet i Oslo. Etter hvert orienterte Fongaard seg mot mikrotonal musikk, og for å realisere sine ideer bygget han først en kvarttonegitar. Senere økte han mulighetene og utviklet en preparert gitar der han brukte ulike objekter på gitaren for å få frem ulike toner og klanger.

Bjørn Fongaard komponerte «Konsert for harpe og lydbånd», op. 131, som en del av «41 konserter for instrumenter og lydbånd». Verket var, i likhet med hans andre komposisjoner for harpe, skrevet med tanke på harpisten Elisabeth Sønstevoll, som var datter av hans venner Maj og Gunnar Sønstevoll. Sunniva Rødland intervjuet Elisabeth Sønstevoll i 2009, som en del av Rødlands forskningsprosjekt ved Norges musikkhøgskole. Da kom de inn på Fongaards produksjon. Det viste seg at han hadde komponert så store mengder med musikk at Sønstevoll ikke hadde rukket å fremføre alt. «Konsert for harpe og lydbånd» var et av stykkene som aldri var blitt fremført. Intervjuet endte med at Rødland gikk derfra med det originale magnetbåndet under armen, som hun senere fikk digitalisert hos Notam (Norsk senter for teknologi i kunst og musikk). Stykket ble fremført for første gang av Sunniva Rødland samme år. Konserten fungerer som en duo mellom harpen og lydbåndet. På lydbåndet kan du høre Bjørn Fongaard selv spille på sin selvkonstruerte gitar, med et utall ukonvensjonelle spilleteknikker.

TI BAGATELLER

Yngve Slettholm (f. 1955) er en allsidig mann. Han studerte ved Norges musikkhøgskole 1974–80, der han avla sin diplomeksamen i komposisjon med Finn Mortensen som lærer. Som Fulbright-stipendiat dro han siden til State University of New York at Buffalo, der han blant annet studerte komposisjon med Morton Feldman. Han mottok sin PhD i 1989. Slettholm har siden hatt en variert karriere. Han var i en lengre periode førsteamanuensis ved Norges musikkhøgskole, har hatt viktige verv som president i Ny Musikk og som styremedlem i Norsk Komponistforening og TONO, samt vært en hyppig engasjert instruktør og dirigent i korpsbevegelsen. Slettholm har vært dirigent for Templet Hornorkester i Frelsesarmeen i en årrekke, i tillegg til å være en engasjert politiker for KrF. I 2001–2005 var han statssekretær i Kultur- og kirkedepartementet under statsråd Valgerd Svarstad Haugland. I 2012–2015 var Slettholm leder for Norsk kulturråd. I dag er han administrerende direktør i rettighetsorganisasjonen Kopinor, i tillegg til å ha andre verv som styreleder for Ultimafestivalen.

Yngve Slettholm ble i 2000 spurt om å komponere et lite stykke på rundt ett minutt til harpisten Adele Halten. Det gjorde han, og han likte så godt det lille formatet at han fortsatte å komponere. Hele tiden hadde han nye ideer til små miniatyrer, der han bestemte seg for visse begrensninger for den enkelte miniatyr. Til sist valgte han ut ti minimalistiske småsatser som han kalte «Ti bagateller for harpe». Bagatellene utgjør delene av et kaleidoskop og danner til sammen et landskap med store flater og små, men kraftige utbrudd.

ABOUT THE COMPOSERS AND WORKS

CREDO RELOADING

David Bratlie (b. 1972) graduated from the Norwegian Academy of Music. Since then he has taught composition there and at the University of Oslo. He has written music for chamber ensembles, soloists and orchestra, as well as electro-acoustic music. Bratlie has collaborated with many of Norway's leading ensembles and musicians, including Nordic Voices, Ensemble Ernst, Cikada, Oslo Sinfonietta, Poing, Kjell Tore Innervik, Einar Henning Smebye, Rolf Erik Nystrom, Thomas Kjekstad and Sunniva Rødland, with concert and festival performances in Norway and abroad. Bratlie's compositions, both his instrumental and vocal music, often have a religious perspective. A common motivation is to illuminate and reflect on biblical texts — the nature of revelation, for example, or the inherent potential of expression in the texts.

"Credo Reloading" was commissioned by Sunniva Rødland and composed in 2007, with funding from the Composers' Remuneration Fund. The piece was premiered the same year by Sunniva Rødland at the Ultima Oslo Contemporary Music Festival. Credo: one's set of beliefs or life motto. Reloading: re-entering information, reinstalling. In "Credo Reloading" Bratlie has created a virtuosic work for harp, with many different layers that develop in parallel. The details are in constant development. One can sense that something is concealed in these layers — that there is a basic motif which, after continuous attempts to extract its substance, can be glimpsed on the surface.

POSTURES

Mark Adderley (b. 1960) is a Norwegian-English composer. He studied bassoon at Guildhall School of Music in London (1978–1981), before moving to Oslo, where he continues to reside. Adderley, who studied composition at the Norwegian Academy of Music (1985–1992), has collaborated with many well-known Norwegian ensembles and artists, including Ensemble Ernst, Stavanger Symphony Orchestra, Affinis Ensemble, Eirik Raude and Marius Hesby. Adderley received the Norwegian Society of Composers "Work of the Year" award in

1994 for "Reverberations", a work for ensemble. He has been nominated three times for the Edvard Prize for "Homage to C.P.E. Bach", "The Cloud of Unknowing", and "Bad Language", in 1993, 1998, and 2003, respectively. Among his many compositions, mention can be made of the oboe concerto, "Still Talking to Myself", commissioned by Stavanger Symphony Orchestra, and his harp concerto, "All Plans Last Only Until the First Shot", which was premiered by Sunniva Rødland and Ensemble Ernst in 2010 at the Ultima Oslo Contemporary Music Festival. Since 2013 Mark Adderley has been the recipient of a government guaranteed income.

"Postures" was composed in 2000 and premiered by Sunniva Rødland in 2007 at the Ultima Oslo Contemporary Music Festival. It marked the beginning of Rødland's long-term collaboration with Adderley. In "Postures" the notes come together in a vigorous explosion. Moods change quickly and notes recede as rapidly as they appear.

NOCTURNE SONATA, OP. 79

Wolfgang Plagge (b. 1960) was an ardent pianist as a child. At age ten he won an international talent competition on British Television, and the Young Pianist Competition in Oslo the following year. He gave his debut concert at age twelve with King Olav in the audience, and since that time he has won many prizes and scholarships, both national and international. Plagge began composing at an early age. He has an extensive list of works which vary greatly in expression and form. A number of his compositions have already begun to achieve the status of standard works, among them, his Sonata No. 1 for Horn and Piano, which has been used as an obligatory work in international competitions. In 1996 he was Trondheim Symphony Orchestra's "Composer of the Year". He received the American ASCAP Award in 2001 and won Vocal Nord's composer competition in 2003. Today Plagge, who is a professor at the Norwegian Academy of Music, continues to perform as pianist and often can be seen on Norwegian television.

Wolfgang Plagge's "Nocturne Sonata" op. 79 was composed for Sidsel Walstad in 1994/95. The designation "nocturne" refers to a musical piece of a single movement and of a romantic, dreamy quality. In "Nocturne Sonata" Plagge frolics in the harp's possibilities with chords that cover the entire

range of the instrument, creating in this manner prolonged timbral surfaces that establish themselves and develop over time.

CONCERTO FOR HARP AND TAPE, OP. 131

Bjørn Halsten Fongaard (1919–80) was a Norwegian composer and guitarist. He studied at the Oslo Conservatory of Music, completing a degree in piano and guitar in 1945 and another in conducting in 1947. Later, he studied composition privately, and, in order to gain a better theoretical understanding of the natural laws on which music is based, he delved into studies of astrophysics, anatomy, chemistry and religion. Bjørn Fongaard was a guitar virtuoso and earned a living in the recording studio, playing with Alf Prøysen and Kåre Siem, among others. He was a regular musician on "Barnetimen for de minste" and "I kosekroken", children's radio and television programmes aired by the Norwegian Broadcasting Corporation (NRK). He also played for NRK broadcasts of the plays of Ingmar Bergman and Anton Chekhov and performed as concert guitarist with the Norwegian Radio Orchestra. He published several instruction books for guitar and taught a number of subjects at the Oslo Conservatory of Music. Over time Fongaard oriented himself more toward microtonal music, constructing a quarter-tone guitar to realize his ideas. He continued to develop these ideas using prepared guitar techniques and objects on the guitar to achieve different tones and timbres.

Bjørn Fongaard composed "Concerto for Harp and Tape", op. 131 as part of his "41 Concertos for Instruments and Tape". The work was, like his other compositions for harp, written with harpist Elisabeth Sønstevald in mind, daughter of his friends Maj and Gunnar Sønstevald. Sunniva Rødland interviewed Elisabeth Sønstevald in 2009 in connection with a research project at the Norwegian Academy of Music. In their discussion of Fongaard's production, it was revealed that he had composed more music than Sønstevald had been able to record. "Concerto for Harp and Tape" was one of the pieces that had never been performed. Rødland left at the end of the interview with the original magnetic tape under her arm and later had it digitized by NOTAM, a Norwegian centre for the development and innovative use of technology in music and the arts. She did

a first performance of the piece the same year. The concerto functions as a duet between harp and tape, and on the tape one can hear Bjørn Fongaard himself playing his self-constructed guitar, using a myriad of unconventional playing techniques.

TEN MINIATURES

Yngve Slettholm (b. 1955) is a versatile man. He studied at the Norwegian Academy of Music from 1974–1980, receiving a degree in composition under the guidance of Finn Mortensen, then travelled as a Fulbright scholar to the State University of New York at Buffalo, where he studied composition with Morton Feldman and others. He was awarded his Ph.D. in 1989. In the meantime, Slettholm has had a diverse career. He was for a longer period of time Associate Professor at the Norwegian Academy of Music; he has had important assignments as President of the national organisation Ny Musikk and as board member of the Norwegian Society of Composers and the music copyright organisation TONO; and he has frequently been active in the Norwegian band movement as instructor and conductor. Slettholm has for years been conductor of the Salvation Army's Oslo Temple Brass Band, as well as an active politician for Norway's Christian Democrats. From 2001–2005 he served as State Secretary under Minister of Culture Valgerd Svarstad Haugland. From 2012–2015 Slettholm was the head of Arts Council Norway. Today, in addition to his position as Administrative Director of Kopinor, which represents copyright holders of published works, he serves as board chairman of Ultima Oslo Contemporary Music Festival.

In 2000, Yngve Slettholm was asked to compose a short piece of around one minute for harpist Adele Halten. This he did, and he liked the small format so well that he continued with it. The entire time he came up with new ideas for miniatures, determining the limitations for each one. In the end, he selected ten of his minimalist movements, calling them "Ten Miniatures for Harp". The miniatures make up the parts of a kaleidoscope and form together a landscape with large surfaces and small but vigorous eruptions.

SUNNIVA RØDLAND

Sunniva Rødland (f. 1977) er en klassisk utdannet norsk harpist. Hun er kreativ og nyskapende, med et bredt repertoar. Rødland har til nå utfremført seksten soloverk og hatt langvarige samarbeid med en rekke komponister, ofte som medskaper i komposisjonsprosessene. Hun har vært solist på festivaler som The World Harp Congress (Vancouver), Angelica festival (Bologna), Ultima (Oslo) og Ilios (Harstad), og fremført solokonserten med blant andre Det norske blåseensemble, KORK og Trondheim Symfoniorkester. I 2015 fullførte Rødland sitt kunstneriske forskningsprosjekt (kunstnerisk PhD) ved musikkhøgskolen i regi av Program for kunstnerisk utviklingsarbeid. Prosjektet «Let the Harp Sound!» utforsket harpens rolle i norsk samtidsmusikk, og ga nye innfallsvinkler til instrumentet. Rødland har presentert en rekke innovative prosjekter, med akustiske og elektroniske instrumenter, video, teater, improvisasjon og installasjon. I tillegg til å fokusere på sine soloprojekter har Rødland frilanset som harpist i mange år. Siden 90-tallet har hun vært en hyppig innleid ekstramusiker i de norske orkestrene, og hun har samarbeidet med ensembler og kor over hele landet. Rødland deltar på innspillinger med blant annet Ensemble Ernst, Oslo Sinfonietta og Bit20 Ensemble. Hun har i tillegg gjort flere innspillinger med artister i andre sjangre, som jazzsaksofonisten Petter Wettre og popartisten Susanne Sundfør. Rødlands andre soloutgivelser er av Mark Adderleys «All Plans Last Only Until the First Shot – Live» (LabLabel 2016) og en DVD-utgivelse av Simon Steen-Andersens «History of My Instrument» (Deutsche Musikrat 2020). Rødland studerte harpe med Willy Postma (Norges musikkhøgskole), Meinir Heulyn og Caryl Thomas (Royal Welsh College of Music and Drama).

SUNNIVA RØDLAND

Sunniva Rødland (b. 1977) is a classically trained Norwegian harpist. She is creative and innovative, with a broad repertoire. Rødland has to date premiered sixteen solo works, and she has had long-term collaborations with a number of composers, often as co-creator in the composition process. She has appeared as soloist at numerous festivals, including the World Harp Congress (Vancouver), Angelica Festival (Bologna), Ultima Contemporary Music Festival (Oslo), and Ilios (Harstad), and she has performed solo concerts with, among others, the Norwegian Wind Ensemble, the

Norwegian Radio Orchestra, and Trondheim Symphony Orchestra. In 2015 Rødland completed a Ph.D. at the Norwegian Academy of Music under the auspices of its Artistic Research Fellowships Programme. In her project, "Let the Harp Sound!", she researched the role of the harp in Norwegian contemporary music and offered new perspectives on the instrument. Rødland has done a number of innovative presentations using acoustic and electronic instruments, video, theatre, improvisation and installation. In addition to focusing on her solo projects, Rødland has freelanced as harpist for many years. Since the 1990s she has frequently been hired by Norwegian orchestras as an extra musician, and she has collaborated with ensembles and choirs

throughout Norway. Rødland contributes to recordings of orchestras and sinfoniettas such as Ensemble Ernst, Oslo Sinfonietta and Bit20 Ensemble. She has also participated in a number of recordings with artists from other genres, for example, the jazz saxophonist Petter Wettre and pop artist Susanne Sundfør. Rødland's other solo releases are of Mark Adderley's "All Plans Last Only Until the First Shot — Live" (LabLabel 2016) and a DVD release of Simon Steen-Andersen's "History of My Instrument" (Deutsche Musikrat 2020). Rødland studied harp with Willy Postma (Norwegian Academy of Music), Meinir Heulyn and Caryl Thomas (Royal Welsh College of Music and Drama).

DAVID BRATLIE (*1972)

01 Credo Reloading (2007) for Harp _____ 07:03

MARK ADDERLEY (*1960)

Postures (2000) for Harp

02 I. _____ 01:34

03 II. _____ 04:36

WOLFGANG PLAGGE (*1960)

04 Nocturne Sonata (1994/95)

for Harp, Op. 79 _____ 20:20

BJØRN FONGAARD (1919–80)

05 Concerto for Harp and Tape (1976) _____ 10:14

from *41 Concertos for Instruments and Tape*, Op. 131, No. 28

YNGVE SLETTJOLM (*1955)

Ten Miniatures for Harp (2000)

06 I. _____ 02:03

07 II. _____ 01:22

08 III. _____ 00:57

09 IV. _____ 03:21

10 V. _____ 00:54

11 VI. _____ 02:09

12 VII. _____ 00:39

13 VIII. _____ 00:54

14 IX. _____ 01:52

15 X. _____ 03:36

RECORDED IN SOFIENBERG CHURCH,
OSLO, 8–9 JANUARY 2018, 16 FEBRUARY 2018
AND 9 MARCH 2018.

PRODUCER: **VEGARD LANDAAS**

BALANCE ENGINEER: **THOMAS WOLDEN**

EDITING: **VEGARD LANDAAS**

MASTERING: **THOMAS WOLDEN**

BOOKLET NOTES: **SUNNIVA RØDLAND**

ENGLISH TRANSLATION: **JIM SKURDALL**

BOOKLET EDITOR: **HEGE WOLLENG**

COVER AND ARTIST PHOTOS: **BJØRN WAD**

COVER DESIGN: **ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS**

THE HARP USED ON THE RECORDING IS
A HORNGACHER EMPIRE MODEL.

THANK YOU:
TO THE COMPOSERS FOR THE MUSIC AND
FOR THEIR SUPPORT AND INPUT.
TO NOTAM FOR THE DIGITIZING OF
BJØRN FONGAARD'S MAGNETIC TAPE.

THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE
WITH SUPPORT FROM:
ARTS COUNCIL NORWAY / THE AUDIO AND VISUAL FUND
NORWEGIAN SOCIETY OF COMPOSERS
FUND FOR PERFORMING ARTISTS

LAWO
CLASSICS

LWC1183 © 2019 LAWØ © 2019 LAWØ CLASSICS
www.lawo.no